

Riječ glavne urednice

Dragi čitatelji, kolegice i kolege

Protekla je još jedna godina teškoga opstanka našeg časopisa. Strpljivo se priređivao i s radošću očekivao svaki od radova objavljenih u ovom broju. Uredništvo je nesebično i idealistički poticalo kolegice i kolege na pisanje, ali rezultati su bili više nego skromni, a nastanak svakog broja bio je sve teži.

Svih ovih godina nismo uspjeli u širenju ideje pisanja znanstvenih radova. Jednostavnim riječima, nismo uspjeli uvjeriti kolegice i kolege da je objavljivanje originalnih rezultata znanstvenih istraživanja, ali i rezultata svakodnevnog rada oznaka naše prepoznatljivosti u domaćoj, ali i međunarodnoj znanstvenoj javnosti.

Premda sam i nadalje uvjerena da u našoj bolnici imamo što pokazati i predstaviti javnosti, većina nas nije našla dovoljno volje i vremena za javno, pisano iskazivanje svoga značajnog svakodnevnog rada.

Stoga, u uvodniku ovoga posljednjeg broja želim se prije svega zahvaliti uredništvu časopisa, recenzentima i svima onima koji su marljivim radom doprinijeli "životu" *Glasnika*, ali i onima kojima su imali želje da se njihov rad objelodani u ovom časopisu. Ovih 14 godina časopisa, rezultat je rada i zalaganja entuzijasta koji su uložili svoje znanje, trud i slobodno vrijeme.

Svima veliko hvala!

Vaša urednica